31998R2818

30.12.1998 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 356/1

UREDBA (ES) št. 2818/98 EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 1. decembra 1998

o uporabi obveznih rezerv

(ECB/1998/15)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu „statut“) in zlasti člena 19.1 statuta,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2531/98 z dne 23. novembra 1998 o uporabi obveznih rezerv s strani Evropske centralne banke ([1]),

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2532/98 z dne 23. novembra 1998 o pristojnostih Evropske centralne banke, da naloži sankcije ([2]),

člen 19.1 statuta navaja, da je v primeru, če Evropska centralna banka (ECB) zahteva od kreditnih institucij s sedežem v sodelujočih državah članicah, da izpolnjujejo obvezne rezerve, le-te potrebno imeti na računih pri ECB in nacionalnih centralnih bankah sodelujočih držav članic (sodelujoče NCB); ustrezno je, da imajo institucije rezerve na računih pri sodelujočih NCB;

za učinkovitost, instrument obveznih rezerv zahteva specifikacijo izračuna in izpolnjevanja obveznih rezerv ter pravil poročanja in preverjanja;

za izključitev medbančnih obveznosti iz osnove za obvezne rezerve se uporabi standardizirani odbitek pri obveznostih z dospelostjo do dveh let v okviru kategorij dolžniških vrednostnih papirjev in vrednostnih papirjev denarnega trga; standardizirani odbitek je določen kot makro razmerje za celotno evro območje med zneskom relevantnih instrumentov, izdanih s strani kreditnih institucij, ki so v lasti drugih kreditnih institucij, ECB in sodelujočih NCB na eni strani, in celotnim zneskom teh instrumentov, izdanih s strani kreditnih institucij, na drugi strani,

([1]) UL L 318, 27.11.1998, str. 1.
([2]) UL L 318, 27.11.1998, str. 4.

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Definicije pojmov

Za namene te uredbe:

— „sodelujoča država članica“ je država članica EU, ki je sprejela enotno valuto v skladu s Pogodbo,

— „sodelujoča nacionalna centralna banka“ (sodelujoča NCB) je nacionalna centralna banka sodelujoče države članice,

— „institucija“ je vsak subjekt v sodelujoči državi članici, od katerega lahko ECB na podlagi določb člena 19.1 statuta zahteva izpolnjevanje obveznih rezerv,

— „račun rezerv“ je račun institucije pri sodelujoči NCB, katerega stanje se ob koncu dneva upošteva pri izpolnjevanju obveznih rezerv institucije,

— „obvezne rezerve“ je obveznost institucij, da imajo obvezne rezerve na računih rezerv pri sodelujočih NCB,

— „stopnja obveznih rezerv“ je odstotek, določen v členu 4 za vsako posamezno postavko osnove za obvezne rezerve,

— „obdobje izpolnjevanja“ je obdobje, v katerem se ugotavlja izpolnjevanje obveznih rezerv in v katerem je potrebno imeti obvezne rezerve na računih rezerv,

— „stanje ob koncu dneva“ je stanje v času, ko so zaključene vse plačilne aktivnosti in knjiženja, povezana s koriščenjem odprtih ponudb Evropskega sistema centralnih bank (ESCB),

— „delovni dan NCB“ je vsak dan, na katerega posamezna NCB deluje z namenom izvajanja operacij denarne politike ESCB,

— „rezident“ je vsaka fizična ali pravna oseba s sedežem v katerikoli sodelujoči državi članici v skladu s členom 1(4) Uredbe Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke ([1]),

— „sanacijski ukrepi“ so ukrepi, ki so namenjeni ohranjanju ali izboljšanju finančnega položaja institucije in ki lahko vplivajo na že obstoječe pravice tretjih oseb, vključno z ukrepi, ki lahko vodijo do začasne odložitve plačil, odloga izvršb ali zmanjšanja terjatev,

— „likvidacijski postopki“ so celotni postopki v povezavi z institucijo, ki nujno vključujejo posredovanje pravosodnih ali drugih pristojnih organov sodelujoče države članice, z namenom vnovčitve premoženja pod nadzorom pristojnih organov, vključno s postopki, ki se končajo s prisilno poravnavo ali drugim podobnim ukrepom.

Člen 2

Institucije, ki so obvezniki za obvezne rezerve

1. Obvezniki za obvezne rezerve so naslednje kategorije institucij:

(a) kreditne institucije, kot so opredeljene v prvi alinei člena 1 Direktive Sveta 77/780/EGS ([2]), ki niso sodelujoče NCB;

(b) podružnice kreditnih institucij, kot so opredeljene v prvi alinei člena 1 Direktive Sveta 77/780/EGS, ki niso sodelujoče NCB; te vključujejo podružnice kreditnih institucij, ki nimajo sedeža v sodelujoči državi članici.

Podružnice kreditnih institucij, ustanovljene v sodelujoči državi članici, ki so locirane izven sodelujočih držav članic, niso obvezniki za obvezne rezerve.

2. ECB lahko na nediskriminatorni osnovi izvzame iz sistema izpolnjevanja obveznih rezerv naslednje institucije:

(a) institucije, ki so v postopku likvidacije ali nad katerimi se izvajajo sanacijski ukrepi;

(b) institucije, pri katerih cilj sistema obveznih rezerv ESCB ne bi bil dosežen, če bi se jim naložilo izpolnjevanje obveznih rezerv. Pri odločanju o tovrstnem izvzetju, ECB upošteva eno ali več naslednjih meril:

(i) institucija opravlja funkcije posebnega namena;

(ii) institucija ne izvaja aktivnih bančnih funkcij v konkurenci z drugimi kreditnimi institucijami;

(iii) institucija uporablja vse svoje depozite za namene, povezane z regionalno in/ali mednarodno razvojno pomočjo.

3. ECB bo objavila seznam institucij, ki so obvezniki obveznih rezerv. ECB bo objavila tudi seznam institucij, ki so izvzete iz sistema obveznih rezerv zaradi razlogov, ki niso povezani s sanacijskimi ukrepi. Institucije se lahko zanesejo na te sezname pri odločanju, ali so njihove obveznosti terjatve druge institucije, ki je obveznik obveznih rezerv. Ti seznami niso merodajni glede ugotavljanja, ali so institucije obvezniki obveznih rezerv v skladu s tem členom 2.

Člen 3

Osnova za obvezne rezerve

1. Osnova za obvezne rezerve institucije obsega naslednje obveznosti (kakor so opredeljene v okviru poročanja o denarni in bančni statistiki ECB, ki ga določa Uredba (ES) št. 2819/98 Evropske centralne banke z dne 1. decembra 1998 o konsolidirani bilanci stanja denarnih finančnih institucij (ECB/1998/16)) ([3]), ki nastanejo s prejetjem sredstev iz naslova:

(a) depozitov;

(b) izdanih dolžniških vrednostnih papirjev;

(c) vrednostnih papirjev denarnega trga.

2. Iz osnove za obvezne rezerve so izključene naslednje obveznosti:

obveznosti do institucije, ki ni na seznamu institucij, izvzetih iz sistema obveznih rezerv ESCB v skladu s členom 2(3) in obveznosti do ECB ali sodelujoče NCB. Pri sklicevanju na to določbo, mora institucija predložiti dokazilo sodelujoči NCB o dejanskem znesku svojih obveznosti do vsake institucije, ki ni na seznamu institucij, izvzetih iz sistema obveznih rezerv ESCB, in obveznosti do ECB ali sodelujoče NCB, da bi dosegla izključitev teh obveznosti iz osnove za rezerve. Če tega dokazila ni mogoče predložiti za izdane dolžniške vrednostne papirje z dogovorjeno dospelostjo do dveh let, lahko institucija uporabi standardizirani odbitek od zneska izdanih dolžniških vrednostnih papirjev z dogovorjeno dospelostjo do dveh let iz osnove za obvezne rezerve. Če tega dokazila ni mogoče predložiti za vrednostne papirje denarnega trga, lahko institucija uporabi standardizirani odbitek od zneska vrednostnih papirjev denarnega trga iz osnove za obvezne rezerve. Višino standardiziranih odbitkov bo ECB objavila na enak način kot seznam iz člena 2(3).

([1]) UL L 318, 27.11.1998, str. 8.
([2]) UL L 322, 17.12.1977, str. 30.
([3]) UL L 356, 30.12.1998, str. 7.

3. Osnova za obvezne rezerve se za posamezno obdobje izpolnjevanja določi na osnovi zadnjih podatkov, ki jih institucije sporočajo sodelujoči NCB pred začetkom tekočega obdobja izpolnjevanja. Način poročanja podatkov sodelujoči NCB je opredeljen v okviru poročanja o denarni in bančni statistiki ECB, določenem v Uredbi (ES) št. 2819/98.

Člen 4

Stopnje obveznih rezerv

1. 0-odstotna stopnja obveznih rezerv se uporablja za naslednje kategorije obveznosti (kakor je opredeljeno v okviru poročanja o denarni in bančni statistiki ECB, določenem v Uredbi (ES) št. 2819/98):

(a) depoziti z dogovorjeno dospelostjo nad dvema letoma;

(b) depoziti na odpoklic z odpovednim rokom nad dvema letoma;

(c) repo posli;

(d) dolžniški vrednostni papirji z dogovorjeno dospelostjo nad dvema letoma.

2. 2-odstotna stopnja obveznih rezerv se uporablja za vse ostale obveznosti, ki so vključene v osnovo za obvezne rezerve.

Člen 5

Izračun obveznih rezerv

1. Znesek obveznih rezerv, ki jih mora imeti vsaka institucija v posameznem obdobju izpolnjevanja, se izračuna z množenjem stopenj obveznih rezerv z vsako ustrezno postavko iz osnove za rezerve za to obdobje, kakor je opredeljeno v členu 4.

2. Olajšava v znesku 100 000 EUR, ki se odšteje od zneska obveznih rezerv, se dodeli vsaki instituciji v skladu z določbami iz člena 11.

Člen 6

Rezervna imetja

1. Institucija ima obvezne rezerve na enem ali več računih rezerv pri nacionalni centralni banki v vsaki sodelujoči državi članici, v kateri ima poslovalnico, v razmerju do osnove za obvezne rezerve v posamezni državi članici. Računi rezerv se vodijo v evrih. Poravnalni računi institucij pri sodelujoči NCB se lahko uporabljajo kot računi rezerv.

2. Institucija izpolnjuje obvezne rezerve, če povprečno stanje ob koncu dneva na računih rezerv tekom obdobja izpolnjevanja ni manjše od zneska, ki je določen za to obdobje v skladu s členom 5.

3. Če ima institucija več kot eno poslovalnico v sodelujoči državi članici, je za izpolnjevanje obveznih rezerv institucije odgovoren sedež te institucije, če je lociran v tej državi članici. Če institucija nima sedeža v tej državi članici, mora določiti, katera od podružnic v tej državi članici je odgovorna za izpolnjevanje obveznih rezerv institucije. Vsa rezervna imetja teh poslovalnic se seštevajo pri izpolnjevanju celotnih obveznih rezerv institucije v tej državi članici.

Člen 7

Obdobje izpolnjevanja

Obdobje izpolnjevanja traja en mesec z začetkom na 24. koledarski dan vsakega meseca in zaključkom na 23. koledarski dan naslednjega meseca.

Člen 8

Obrestovanje

1. Rezervna imetja se obrestujejo za čas obdobja izpolnjevanja po povprečni obrestni meri ESCB (ponderirani glede na število koledarskih dni) za operacije glavnega refinanciranja po naslednji formuli:

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot \sum_{i=1}^{n} \frac{MRi}{n_t \cdot 100}}{360}$$

Kjer:

R_t = obresti na rezervna imetja za obdobje izpolnjevanja t

H_t = rezervna imetja v obdobju izpolnjevanja t

n_t = število koledarskih dni v obdobju izpolnjevanja t

i = i-ti koledarski dan obdobja izpolnjevanja t

MRi = mejna obrestna mera za zadnjo opravljeno operacijo glavnega refinanciranja na koledarski dan i.

2. Obresti se izplačajo na drugi delovni dan NCB po zaključku obdobja izpolnjevanja, za katerega so se izračunale obresti.

Člen 9

Pristojnost glede preverjanja

Sodelujoče NCB imajo pravico do preverjanja točnosti in kakovosti podatkov, ki jih institucije sporočajo kot dokazilo o izpolnjevanju obveznih rezerv v skladu s členom 6 Uredbe (ES) št. 2531/98 o uporabi obveznih rezerv, ne glede na pravico ECB, da to pravico izvršuje sama.

Člen 10

Posredno izpolnjevanje obveznih rezerv prek posrednika

1. Institucija lahko zaprosi nacionalno centralno banko v državi članici, v kateri je institucija rezident, za dovoljenje za izpolnjevanje vseh svojih obveznih rezerv posredno prek posrednika. Posrednik je institucija, ki je obveznik za obvezne rezerve in ki običajno opravlja del funkcij (npr. dejavnosti zakladnice) institucije, za katero nastopa kot posrednik poleg tega, da zanjo izpolnjuje obvezne rezerve.

2. Vloga za dovoljenje se naslovi na nacionalno centralno banko sodelujoče države članice, v kateri ima vlagatelj sedež. Vlogi mora biti priložen izvod sporazuma med posrednikom in vlagateljem, v katerem obe stranki soglašata s takšnim dogovorom. Sporazum mora vsebovati določbo, ali vlagatelj želi imeti dostop do odprtih ponudb in operacij odprtega trga ESCB. Dogovorjeni odpovedni rok v tem sporazumu mora znašati najmanj 12 mesecev. Če so izpolnjeni zgoraj omenjeni pogoji, lahko sodelujoča NCB izda dovoljenje za čas trajanja sporazuma med strankama ob upoštevanju odstavka 4 tega člena. To dovoljenje učinkuje z dnem začetka prvega obdobja izpolnjevanja, ki sledi izdaji dovoljenja.

3. Posrednik izpolnjuje obvezne rezerve v skladu s splošnimi pogoji sistema obveznih rezerv ESCB. Tako posrednik kot tudi institucija, za katero posrednik nastopa, sta odgovorna za izpolnjevanje obveznih rezerv te institucije. V primeru neizpolnjevanja lahko ECB naloži vsako veljavno sankcijo posredniku, instituciji, za katero posrednik nastopa, ali obema, glede na odgovornost za neizpolnjevanje.

4. ECB ali sodelujoča NCB lahko kadarkoli odvzame dovoljenje za posredno izpolnjevanje obveznih rezerv, če institucija, ki obvezne rezerve izpolnjuje posredno prek posrednika, ali posrednik sam ne izpolnjujeta obveznosti v skladu s sistemom obveznih rezerv ESCB, če pogoji za posredno izpolnjevanje obveznih rezerv, določeni v odstavkih 1 in 2 tega člena, niso več izpolnjeni, ali iz razlogov varnega poslovanja posrednika. Če se dovoljenje odvzame iz razlogov varnega poslovanja posrednika, ima lahko odvzem takojšnji učinek. V skladu s pogoji iz odstavka 5 tega člena, začne odvzem dovoljenja iz drugih razlogov učinkovati ob zaključku tekočega obdobja izpolnjevanja. Vsaka institucija, ki izpolnjuje svoje obvezne rezerve prek posrednika, ali posrednik sam lahko kadarkoli zahteva, da se dovoljenje odvzame. Preden začne učinkovati, mora biti odvzem potrjen s strani sodelujoče NCB.

5. Institucija, ki izpolnjuje obvezne rezerve prek posrednika, in posrednik sam sta obveščena o vsakem odvzemu dovoljenja iz razlogov, ki niso povezani z razlogi varnega poslovanja, najmanj pet delovnih dni pred iztekom obdobja izpolnjevanja, v katerem je dovoljenje odvzeto.

6. Ne glede na obveznost statističnega poročanja posamezne institucije, ki izpolnjuje obvezne rezerve prek posrednika, posrednik sporoča dovolj podrobne podatke o osnovi za obvezne rezerve (kar omogoča ECB, da preverja njihovo točnost in kakovost v skladu z določbami iz člena 9) ter določa ustrezno obveznost za obvezne rezerve ter rezervna imetja tako zase kot tudi za vsako institucijo, za katero nastopa kot posrednik. Te podatke pošlje sodelujoči NCB, pri kateri izpolnjuje obvezne rezerve. Podatke o osnovi za obvezne rezerve sporoča posrednik s takšno pogostnostjo in v takšnem časovnem razporedu, kot je določeno v okviru poročanja o denarni in bančni statistiki ECB, določenem v Uredbi (ES) št. 2819/98.

Člen 11

Rezervna imetja na konsolidirani osnovi

Institucije, katerim je dovoljeno, da sporočajo statistične podatke kot skupina na konsolidirani osnovi (kot je opredeljeno v okviru poročanja o denarni in bančni statistiki ECB, določenem v Uredbi (ES) št. 2819/98), morajo v skladu z določbami člena 10 izpolnjevati obvezne rezerve prek ene izmed institucij v skupini, ki nastopa kot posrednik izključno za te institucije. Institucija, ki nastopa kot posrednik za skupino, lahko zaprosi ECB za izvzetje od določb iz odstavka 6 člena 10. Če ECB ugodi njeni prošnji, je le skupina kot celota upravičena do olajšave iz odstavka 2 člena 5.

Člen 12

Delovni dnevi NCB

Če je ena ali več podružnic sodelujoče NCB zaprta na delovni dan NCB zaradi lokalnega ali regionalnega dela prostega dne, mora sodelujoča NCB vnaprej obvestiti institucije o postopkih za transakcije, ki zadevajo te podružnice.

Člen 13

Prehodne določbe

1. Prvo obdobje izpolnjevanja se začne 1. januarja 1999 in konča 23. februarja 1999.

2. Osnova za obvezne rezerve posamezne institucije se za prvo obdobje izpolnjevanja določi glede na postavke njene bilance stanja na dan 1. januarja 1999, ki je sporočena sodelujoči NCB v okviru poročanja o denarni in bančni statistiki ECB, določenem v Uredbi (ES) št. 2819/98.

Člen 14

Spremembe te uredbe

Vsaka sprememba te uredbe začne veljati le ob upoštevanju celotnega obdobja izpolnjevanja in se naznani pred tem obdobjem.

Člen 15

Končna določba

Ta uredba začne veljati 1. januarja 1999.

V Frankfurtu na Majni, 1. decembra 1998

V imenu Sveta ECB

Predsednik

Willem F. DUISENBERG